

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України у Вінницькій області

вул. Грушевського, 27, м. Вінниця, 21050, тел. (0432) 53-13-09
www.ssb.gov.ua, e-mail: usbu_vin@ssb.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001473

Кримінальне провадження № 22023020000000077

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Вінниця

«23» вересня 2023 року

Старший слідчий в особливо важливих справах слідчого відділу УСБ України у Вінницькій області підполковник юстиції Сахненко Володимир Миколайович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023020000000077 від 17.03.2023 за фактом вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 109, ч. 2 ст. 110 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. 42, 276, 277, 278, 279 Кримінального процесуального кодексу України,—

ПОВІДОМИВ:

Георгієвському Ігорю Олександровичу,
17.04.1970 року народження, уродженцю
м. Сімферополь АР Крим, зареєстрованому за
адресою: АР Крим м. Сімферополь, вул. Рози
Люксембург, 12 кв. 2, громадянину України,
раніше не судимому, -

про те, що він підозрюється у вчиненні злочинів, передбачених:

ч. 2 ст. 28 ч. 3 ст. 109 КК України – публічні заклики до насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або до захоплення державної влади, а також розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення таких дій вчинені з використанням засобів масової інформації, вчинені групою осіб за попередньою змовою;

ч. 2 ст. 110 КК України – публічні заклики та розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення дій з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчинені за попередньою змовою групою осіб.

Досудовим розслідуванням встановлено, що на початку 2000-х років (точної дати та часу слідством не встановлено) громадянин України Тютюн Володимир Леонідович, діючи за попередньою змовою групою осіб, спільно з громадянином України Храмовим Віталієм Петровичем, за участі

Георгієвського Ігоря Олександровича та ряду інших невстановлених осіб заснували на території АР Крим на базі громадської організації «Дирекція культурних і навчальних програм» організацію радикального проросійського спрямування «Русская община «Соболь»» (без реєстрації юридичної особи), члени якої з 2014 року надавали активне сприяння збройним силам російської федерації щодо анексії території АР Крим та у бойових діях проти України.

25.07.2014 Європейський Союз включив організацію «Русская община «Соболь»» до санкційних списків, в той же час Урядом США названу організацію визнано терористичною.

Установлено, що Тюнін Володимир Леонідович - голова громадської організації «Дирекція культурних і навчальних програм», голова організації «Русская община «Соболь»» - Храмов Віталій Петрович, та т.зв. «козак» вказаної організації - Георгієвський Ігор Олександрович, перебуваючи на тимчасово окупованій території АР Крим, діючи спільно, через власні підконтрольні веб-ресурси, маючи проросійськи налаштовану ідеологічну позицію, умисно, цілеспрямовано, переслідуючи антиукраїнські мотиви, достовірно знаючи про публічно комунікативний характер соціальної мережі щодо можливості поширення інформації через всесвітню мережу «Інтернет» серед невизначеного кола осіб, на постійній основі, використовуючи власні сторінки в соціальній мережі «Вконтакте», активно поширюють об'єднані спільним дискурсом, наративом і тематично, заклики до захоплення території України та приєднання її материкової частини до складу російської федерації, матеріали пов'язані з т.зв. «СВО» та відомості про військовослужбовців рф, які приймають в ній участь.

Так, у соціально-орієнтованій мережі «Вконтакте» наявна у вільному доступі особиста Інтернет-сторінка Георгієвського І.О. під назвою «Игорь Георгиевский» за посиланням (https://vk.com/garry_san), з використанням якої за спільним задумом з керівниками проросійської організації «Русская община «Соболь»» Тюніним В.Л., і Храмовим В.П., Георгієвський О.П. розповсюджував інформаційний контент із закликами до вчинення дій з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або до захоплення державної влади, зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Зокрема, 20.10.2022 з відома та за згодою голови громадської організації «Дирекція культурних і навчальних програм» Тюніна В.Л., а також керівника організації «Русская община «Соболь»» Храмова В.П., т.з. козак зі складу названих організацій Георгієвський І.О., умисно, з метою зміни меж території України в порушення Конституції України, усвідомлюючи протиправність своїх дій, із використанням облікового запису у соціальній мережі «ВКонтакте» на власній сторінці «Игорь Георгиевский» за посиланням (https://vk.com/garry_san), розмістив у відкритому доступі за посиланням https://vk.com/garry_san?w=wall164182416_9469) публікацію наступного змісту:

«Как говорят у нас в Крыму и совершенно официально: "Сегодня 20 октября мы все празднуем 220-летие со дня основания Таврической губернии. Она была создана по указу императора Александра I в рамках проводимой административной реформы.»

Согласно документам того времени, губерния наделялась особыми льготами и правами для осуществления торговли, дополнительные преимущества были предоставлены Феодосии.

Конечно, российская эпоха для Крыма началась не с Таврической губернии. Мы стали неотделимой частью России после подписания Екатериной II Манифеста о присоединении полуострова к Российской империи. С тех пор наша общая история не прерывалась даже на те 22 года, которые мы оказались с Россией по разные стороны государственной границы. Потому наше существование в рамках губернии — важный и довольно длительный, но только этап этой эпохи.

Мы не отказываемся от истории полуострова. Она вся — наша, в том числе античная и средневековая. Мы ответственны за её сохранение, за охрану исторических памятников всех цивилизаций, отметившихся на нашей земле. На этом зиждется наша региональная идентичность, которая позволяла нам успешно сопротивляться насильственной украинизации и сохранить верность России.

С началом СВО появились обсуждения возможности восстановления Таврической губернии с учётом территорий Херсонской и Запорожской областей. Сегодня жители этих регионов сделали свой выбор в пользу России, начался процесс их интеграции в наше правовое, политическое, экономическое пространство. В 2014 году Крым первым из регионов бывшей Украины прошёл этот путь. У нас есть свой опыт, которым мы готовы делиться, есть идеи по налаживанию взаимодействия. Но считаю, что объединение имело бы негативные последствия. Наша республика и крымское региональное сообщество сформировались в своих нынешних границах.

Кстати, в Новороссийскую губернию, из которой была выделена Таврическая, помимо Крыма, входили не только Херсон и Александровск (ныне — Запорожье), но и Екатеринослав (в советские времена — Днепрпетровск, украинцы урезали его название до Днепра), Елисаветград (сейчас он носит имя Кропивницкий, а нам более знаком как Кировоград), Одесса, Бахмут и даже Тирасполь... Чем не указание на те пределы, которые ждут освобождения от гнёта киевского режима?

Сегодняшняя дата напоминает нам об этапах освоения территории нашего Отечества, о неразрывной связи сформировавшихся в ходе этих процессов регионов — кирпичиков, из которых складывалось мощное здание Русского мира. И вернуть их все на их законное место — историческая миссия нашего поколения."

То есть - вы понимаете откуда мы такие и почему вот это вот всё сейчас!»

Відповідно до висновку експерта Вінницького відділення Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України № 3291/23-21 від 08.06.2023 у даній публікації міститься заклик до активного ведення бойових дій для витіснення Збройних Сил України та української влади з належних їй територій, структурований причинно-наслідковим зв'язком, що передає чітку авторську настанову про неможливість існування України як окремої держави. В названій публікації містяться публічні заклики до насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади. Згідно згаданого висновку експерта, вказані висловлення є розповсюдженням матеріалом до вчинення таких дій.

Таким чином, Георгієвський І.О. обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 3 ст. 109 КК України – публічні заклики до насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або до захоплення державної влади, а також розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення таких дій вчинені з використанням засобів масової інформації, вчинені групою осіб за попередньою змовою.

Також, у продовження спільної злочинної діяльності того ж дня, діючи умисно, з відома та за згодою голови громадської організації «Дирекція культурних і навчальних програм» Тюніна В.Л., а також керівника організації «Русская община «Соболь» Храмова В.П., з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України т.з. козак зі складу названих організацій Георгієвський І.О., у відкритому доступі із використанням облікового запису у соціальній мережі «ВКонтакте» на власній сторінці «Игорь Георгиевский» за посиланням (https://vk.com/garry_san), розмістив у відкритому доступі за посиланням (https://vk.com/garry_san?w=wall164182416_9469) публікацію наступного змісту:

«Как говорят у нас в Крыму и совершенно официально: "Сегодня 20 октября мы все празднуем 220-летие со дня основания Таврической губернии. Она была создана по указу императора Александра I в рамках проводимой административной реформы.

Согласно документам того времени, губерния наделялась особыми льготами и правами для осуществления торговли, дополнительные преимущества были предоставлены Феодосии.

Конечно, российская эпоха для Крыма началась не с Таврической губернии. Мы стали неотделимой частью России после подписания Екатериной II Манифеста о присоединении полуострова к Российской империи. С тех пор наша общая история не прерывалась даже на те 22 года, которые мы оказались с Россией по разные стороны государственной границы. Потому наше существование в рамках губернии — важный и довольно длительный, но только этап этой эпохи.

Мы не отказываемся от истории полуострова. Она вся — наша, в том числе античная и средневековая. Мы ответственны за её сохранение, за охрану исторических памятников всех цивилизаций, отметившихся на нашей земле. На этом зиждется наша региональная идентичность, которая позволяла нам успешно сопротивляться насильственной украинизации и сохранить верность России.

С началом СВО появились обсуждения возможности восстановления Таврической губернии с учётом территорий Херсонской и Запорожской областей. Сегодня жители этих регионов сделали свой выбор в пользу России, начался процесс их интеграции в наше правовое, политическое, экономическое пространство. В 2014 году Крым первым из регионов бывшей Украины прошёл этот путь. У нас есть свой опыт, которым мы готовы делиться, есть идеи по налаживанию взаимодействия. Но считаю, что объединение имело бы негативные последствия. Наша республика и крымское региональное сообщество сформировались в своих нынешних границах.

Кстати, в Новороссийскую губернию, из которой была выделена Таврическая, помимо Крыма, входили не только Херсон и Александровск (ныне — Запорожье), но и Екатеринослав (в советские времена — Днепропетровск, украи́нцы урезали его название до Днепра), Елисаветград (сейчас он носит имя Кропивницкий, а нам более знаком как Кировоград), Одесса, Бахмут и даже Тирасполь... Чем не указание на те пределы, которые ждут освобождения от гнёта киевского режима?

Сегодняшняя дата напоминает нам об этапах освоения территории нашего Отечества, о неразрывной связи сформировавшихся в ходе этих процессов регионов — кирпичиков, из которых складывалось мощное здание Русского мира. И вернуть их все на их законное место — историческая миссия нашего поколения."

То есть - вы понимаете откуда мы такие и почему вот это вот всё сейчас!»

Відповідно до висновку експерта Вінницького відділення Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України № 3291/23-21 від 08.06.2023 у публікації наявні тези про утворення «Нової Таврійської губернії», що охоплює території які належать Україні, та твердження про повний переділ територіальної цілісності України. Також у

висловах адресанта наявні заклики до активних військових дій держави-агресора для забезпечення територіального переділу України в інтересах російської федерації. Публікація викладених матеріалів на Інтернет-сторінці в соціальній мережі є розповсюдженням відповідного матеріалу.

Таким чином, Георгієвський І.О. обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України, тобто публічні заклики та розповсюдження матеріалів із закликами до вчинення дій з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчинені групою осіб за попередньою змовою.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ у Вінницькій області
підполковник юстиції

Володимир САХНЕНКО

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор Вінницької окружної прокуратури

Анна ШВЕЦЬ

Відповідно до ст. 42 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

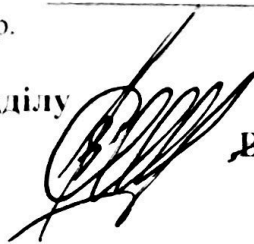
- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Повідомлення про підозру вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

«__» год. «__» хв. «__» _____ 202__ р.

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ у Вінницькій області**

Володимир САХНЕНКО

ПАМ'ЯТКА

про процесуальні права та обов'язки підозрюваного
Горбунський Сергій Олександрович
(прізвище, ім'я по батькові підозрюваного)

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вини не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту)
- особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
- одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з

малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб:

- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

- звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудовим кодексом України для виду режиму виправно-трудової колонії, призначеного їм Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право **примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення**. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Пам'ятку отримав:

« ____ » _____ 20 ____ року

(підпис)

(прізвище, ініціали підозрюваного)

Пам'ятку вручив:

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ у Вінницькій області

Михайло Іосифович

[Підпис]

В.А. Савченко

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України у Вінницькій області

вул. Грушевського, 27, м. Вінниця, 22050, тел. (0432) 53-13-09
www.ssb.gov.ua, e-mail: usbu.vinn@ssb.gov.ua Код ЄДРПОУ: 20004173

23.09.2023 №

На №

Від

Георгієвський Ігор Олександрович

АР Крим м. Сімферополь вул. Рози Люксембург, 12, кв. 2

Повістка про виклик

Ви викликаєтеся відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України як підозрювана для дачі показань (допит підозрюваного) у кримінальному провадженні № 22023020000000077, у зв'язку з чим Вам необхідно з'явитися **26, 27, 28 вересня 2023 року о «13» год. «00» хв.** в кабінет № 217 Управління Служби безпеки України у Вінницькій області, що знаходиться за адресою: м. Вінниця, вул. Грушевського, 27, до старшого слідчого в ОВС Сахненка Володимира Миколайовича (тел. 0432-59-92-28).

Для отримання перепустки зверніться в чергового контрольно-пропускного пункту. При собі необхідно мати паспорт чи інший документ, який засвідчує Вашу особу.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвочасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ у Вінницькій області
підполковник юстиції

Володимир САХНЕНКО